

pulo emirente: At Deipara se humiliat in summa Divinae maternitatis dignitate ad quam assumebatur; Esther sese humiliat quando profundè humiliabatur; Maria verò sese humiliat quando super omnem modum sublimatur; & incomparabiliter illustrior, & gloriosior & humilitas in exaltatione; quam in vilitate, & abiectione. Ad rem præsentem loquitur D. Bernardus serm. 4. sæpè citato super Missus est: & sic ait: Non est magnum humilem esse in abiectione, sed magna profusus, & rara virtus est humilitas honorata. Educitur Joseph de carcere, ac compedibus, & secundus à Rege creatur, & ad nutum ejus totum regnum gubernatur, ac disponitur; interea nascitur secundus filius, quem nominat Ephraim, dicens: Crescere me fecit Deus in terra paupertatis mea: Gen. 41. num. 32. Jam in regno erat, universaque Ægyptus ejus nutui subjecta, & omnium gubernacula tenebat: & tamen in tanto rerum fastigio suam servitutem, ac paupertatem agnoscit, ut inde in tanta sublimitate humiliter se contineret; & inde rectè de se ait, quòd Deus eum fecerit crescere, & à Patre Jacobo dicitur Filius accrescens: Gen. 49. n. 12. cum in tanta sublimitate suam humilitatem agnovit. D. Isid. Pelus. lib. 4. Epist. 78. dicens. O incredibilem virtutis vim: qua & servum magnanimum exhibuit; & regem humilem: atque demissum.

D. Bernard.

Gen. 41.

Gen. 49.

Pelusiota.

38.

D. Damasc.

Infinium discrimen intermatrem Dei, & servorum.

D. Cyprian.

Psal. 72.

D. Hieron.

D. Bernard.

Virgo ex summa humilitate eligitur in Dei matrem.

D. Paschal.

D. Ildefons.

Jac. 1.

seu exiguitatem ancilla suæ; & cum omnes virtutes essent in Virgine in summo gradu, cur potius Marianam humilitatem respexit, quam alias, cum aliæ virtutes ut fides, spes, charitas, ut Theologales, sint ex suo genere nobiliores; rationem dat D. August. super Magnificat: ait, Bene ergo Maria solam in humilitatem Dominum respexisse testatur, quia Divinitatis propitiationem, quam humana natura per superbiam in primis parentibus perdit, in Maria per humilitatem recuperavit. Tota humana natura in primis parentibus per superbiam depravata est dum appetiverunt plus esse, quam id quod erant, ut ex hominibus fierent Dii. Eritis sicut Dii. Gen. 3. n. 5. Totaque humana natura in Virgine Maria reformata & restaurata est per summam humilitatem dum se cogitat minus quod est, dum se perfectissimam creaturam in nihilum appendit: respexit annihilationem ancilla suæ: Idcirco præ reliquis augustissimis virtutibus, in Maria solam humilitatem respexit quia Divinitatis propitiationem, quam humana natura perdidit in primis parentibus per superbiam, Maria per humilitatem recuperavit. Præclarè Augustinus. Divinitatis propitiationem, quam humana natura per superbiam in primis parentibus perdidit, in Maria per humilitatem recuperavit.

Græcus. D. August.

Inter omnes virtutes per humilitatem Maria Deo placuit.

QUÆSTIO X.

Quare ex Divina ordinatione dispositum est, ut mysterium incarnationis non fieret sine Virginis consensu?

UT sanctissima Virgo præstitit consensum, statim in ipso instanti Verbum Divinum carnem sumpsit in ejus utero. Unde aliqua antiqua, & antiquata sententia non sunt audienda: Elias Creten oratione de Annunciatione, censet Verbum Incarnatum tanquam Angelus descenderet de Cælo. Nicephorus lib. 1. cap. 8. quando Angelus salutando Virginem dixit: Ave gratia plena: Petrus Alexand. lib. de Deitate, Quando Angelus dixit, Dominus tecum: Hæ sententiæ nullam habent probabilitatem. Certa, & vera sententia est, quod Verbum Divinum carnem sumpsit in utero Virginis in eo instanti, in quo ipsa præstitit consensum. Ita communiter sancti Patres, & omnes Expositores. D. Athanas. oration. de Deipara. D. Ambros. hic D. Greg. lib. 9. Regist. Epist. 61. D. Basil. hom. 27. de Humana Christi generatione. Beda, serm. 3. de Beata Virgin. D. Damasc. lib. 3. de Fide, cap. 2. & omnes Scholastici cum D. Thoma 3. par. q. 33. art. 3. Probatur ex Verbis Angeli; qui ait ad Virginem: Spiritus sanctus superveniet in te: qui nempe, ex purissimo sanguine Virginis, corpus Christi efformavit, organizavit, animavit, ac Verbo Divino hypostatice univit; Idemque constat ex verbis Virginis: Fiat mihi; Ergo dato consensu illius erat faciendum, ut ipsomet instanti hoc mirabile mysterium factum est. D. Bernard. Sermon. in Vigilia Nativitatis ait: Angelus nuntiavit,

41. Sententia rejecta. Creten. Niceph. Petr. Alex.

42. In instanti in quo Virgo præstitit consensum facta est Incarnatio.

D. Athanas. D. Ambros. D. Gregor. D. Basil. D. Damasc. D. Thom.

Bernard.

virtus obumbrat, supervenit Spiritus, Virgo credit, fide concipit, Virgo parvurit, Virgo remanet.

43. Deus hominem non salvat sine homine.

Deipara prætrocinatur, ac est advocata pro Eva.

44. Matth. 22. D. August. D. Gregor. Beda. D. Hieron. D. Paschal. Alb. Magn. D. Thom.

45. Resplendens merita Virginis in consensu.

46. Maria arbitra incarnationis, ut omnium bonorum principium.

Bernard.

Quæstio tamen principaliter inquirat. Cur infinita Dei Sapia decreverit hoc magnum mysterium fieri interveniente consensu Virginis, nam sine illo fieri poterat, ut ex dormiente Adamo Evam formavit? Respondeo primò: quod convenientissimus fuit Virginis Mariæ consensus in hoc mysterio. Primò, ut denotaretur, quòd Deus creavit hominem sine homine, non tamen salvat hominem sine illius interventu, ac operatione. Secundò, ut sicut per consensum Evæ introducta fuit perditio, ita per consensum Virginis introduceretur salus; pro quo audiendus est D. Irenæus lib. 5. cap. 19. Eva per angelicum sermonem seducta est, ut effugeret Deum & pravaricata verbum ejus: ita & Maria per angelicum sermonem evangelizata est, ut portaret Deum, obediens ejus verbo, & sicut seducta est, ut effugeret Deum, sic suasa est obedire Deo: Attende verba. Videtur Virginis Eva Virgo Maria fieret advocata: Eva angelico sermone suasa per superbiam, & inobedientiam delinquit: Deipara angelico sermone suasa per humilem obedientiam Dei subijcitur, ut ita humilis obedientia Mariæ patrocineretur superbæ inobedientiæ Evæ.

Tertiò: in hoc magno mysterio celebrantur sponsalia Dei Patris cum B. Virgine, & filii Dei cum natura humana, ac Ecclesia, ut patet ex parabola illa Matth. 22. num. 1. Simile est regnum celorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo: ut ibi explicat D. August. D. Gregor. Beda, Hieronym. D. Paschal. Albert. Magn. D. Thomas, quos citavi tom. 4. c. 44. Expof. 1. n. 2. & 3. Atqui sponsalia requirunt consensum liberum utriusque partis, & sicut liber fuit consensus ex parte Dei, liberè carnem sumpsit, sic etiam requirebatur ex parte naturæ humanæ, & Ecclesiæ, quæ in Deipara representabatur, liber consensus.

Quartò: non solum conveniens fuit, ut sanctissima Virgo fieret mater quocumque modo; sed etiam perfectissimo cum ingenti cumulo gratiarum, donorum, virtutum, ac meritorum nempe cum eximia fide, obedientia, humilitate, puritate, charitate Dei, & hominum, quæ omnia perfectissime exercuit, dum liberum consensum præstitit Angelo nuntianti, & dixit: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum: de quo plura dixi citato cap. 5. q. 57. per totum.

Quintò: Tantum mysterium intervenito consensu Virginis Mariæ celebratur, ut inde ei nos omnes maximè adstrictos ac obligatos agnoscere debeamus, cum ejus arbitrio, ac voluntati tota nostra salus commendata sit, & ex ejus voluntate, ut à fonte habeamus omne nostrum bonum Christum Jesum. D. Irenæus citatus à Cornelio Proverb. 31. n. 29. ait: Quid est, quod sine Maria consensu non perficitur Incarnationis mysterium, quæ, nempe, vult illam Deus omnium bonorum esse principium. D. Damasc. orat. 1. de Dormit. ait: Fons perennis veri luminis, atque inexhaustus ipsius vite thesaurus, & uberrima benedictionis scaturigo, quæ nobis bonorum omnium causa, & parens existit. D. Bernard serm. 4. in vigilia Nativitatis. Dicitur est Maria, ut per illam acciperes,

quidquid haberes, &c. Quia nihil Deus nos habere voluit, quod per manus Maria non transiret. Cantic. 1. n. 2. dicitur: Oleum effusum nomen: Ipsum Divinitatis oleum ab æterno reconditum erat in Cæli palatio, unde modo habetur, quod sit effusum: per manus, nempe, Mariæ, ac illius ope datum est: ut sic effusum, sic in omnes dimanet. Petrus Damianus serm. de Nativit. Pax inaudita à seculo regnat, universus orbis ad censum describitur, rivus olei de terra persudat. Quid est hoc? nisi quia vera pax in terra apparuit, nisi quia ad supremum regnum ejus adscribuntur, nisi quia fons misericordiae de Virgine emanat? Oleum effusum nomen suum.

Cantic. 1.

Petr. Dam.

47.

Ecl. 24.

A Virgine omnes virtutes in nos dimanant.

Invitat sanctissima Virgo, ut omnes fideles ad eam accedant, & ait: Ego mater pulchra dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei, in me gratia omnis vite, & sanctitatis. Eccl. 24. n. 24. Quod sanctissima Virgo sit mater pulchræ dilectionis, seu charitatis, quæ est Christus, Deus Charitas est: bene intelligitur, sed unde quod dicatur mater timoris, & agnitionis, seu fidei Divinæ, ac sanctæ Spei, & etiam totius vite, ac veritatis? bene tamen deprehenditur, eò enim, quod ipsa nobis dedit, ac peperit Christum Jesum, mater est totius dilectionis, fidei, spei, gratiæ, vite, ac veritatis quia omnia bona, ac dona nobis cum Christo dedit. Werricus apud Godefr. ibi sic ait: Dilectus meus, si ipse est filius meus, filia Jerusalem: Dilectus est pulchra dilectio in se ipso: Dilectus meus, & pulcher timor, spes, & agnition in eo: ipse enim non est solum, quem diligimus timeamus, & agnoscimus, & in quem speramus: sed etiam hac omnia operatur in nobis, atque bis virtutibus, veluti quibusdam membris, & partibus, in nobis perficitur, ac formatur: Quas omnes virtutes accipimus à Maria Virgine dum Christum peperit, & nos in ipso regenerat.

QUÆSTIO XI.

Sanctissima Deipara in Sacratissima Conceptione Filii Dei vidit essentiam Divinam, & inde concluditur exemplam fuisse à communi lege, ac proinde secundum sensum Scripturæ nullam maculam peccati Originalis contraxisse.

Valde celebris est hodie sententia; quòd B. Virgo in Incarnatione filii sui viderit essentiam Divinam: ita docent D. Bernard. t. 2. serm. de B. Virgo D. Thomas de Villa nova, serm. de Resurrect. Albertus Magnus super Magnificat. Et in Mariali. D. Anton. 4. p. tit. 15. cap. 17. §. 1. Gerson. in Magnificat. Rupertus ad illa verba Cantic. 4. Oculi mei columbarum: Carthusian super Dionysium cap. 4. Cœlestis Hierarchiæ attic. 18. tom. 1. & opusculo de laudibus. Virg. art. 18. fol. 202. Ecchius, de B. Virg. Canibus in Mariali, cap. 13. & lib. 4. cap. 2. Medina 3. part. quæst. 27. art. 5. in Medina.

48. Virgo Beata vidit in hac vita essentiam Divinam.

D. Bernard. D. Thomas de Villa Nova Alb. Magor. D. Anton. Gerson. Rupert. Carthusian. Ecchius.

in fine. Henriquez lib. 3. Summa cap. 11. Suar. tom. 2. ad 3 p. disp. 19. sect. 4. §. Dico ergo primo: Salas in primam secundam, tr. 2. disp. 10. sect. 4. §. Quidquid autem sit de reliquis.

Probatur. Quia ut aperte docent D. August. 12. super Genesim ad litteram. Et D. Thomas 2. 2. q. 74. art. 4. in corpore; quod Moyses intellectualiter in hac vita vidit essentiam Divinam, sicut & Paulus in raptu, ut docet expressis verbis D. Augustin citat. 12. super Genesim, & etiam lib. de videndo Deo, & D. Thomas citatus 2. 2. q. 4. 5. art. 3. in corpore; ergo si juxta hos duos magnos proceres Theologiae conceditur, quod Moyses, & Paulus viderint in hac vita intellectualiter essentiam Divinam, nulla congrua ratione hoc poterit B. Virg. denegari, ut dicunt Suar. citatus, & Vasq. 1. part. dist. 55. cap. 2. cum illis excellentissimis B. Virgo dignitate, meritis, gratiis, ac donis. Secundum valde decens erat, ut Deipara ob magnitudinem suam excellentiam, ac dignitatis, agnosceret, & videret mysterium, quod in se ipsa, ac in utero suo agebatur.

Dices: Joan. 1. n. 18. habetur: Deum nemo vidit unquam; Nemo, propositio est universalis, & omnia excludit, & dixit etiam Deus Moysi Exod. 33. n. 10. Non videbit me homo & videri: Respondeo, quod Deus in hac lege dispensavit cum sanctissima Virgine ob singularem ejus sanctitatem, ac dignitatem matris Dei, sicut juxta mentem D. Augustini, ac D. Thomae dispensavit cum Moysse, & Paulo.

Ex quo infero sanctissimam Virginem Mariam ob suam dignitatem excellentissimam matris Dei non contineri, ac claudi sub communi, ac universali lege Scripturarum, sed sicut ipsa est singularis, ac unica in dignitate, gratiis, & donis, ac sanctitate, sic etiam singularis in privilegiis, ac immunitatibus, proindeque nullam maculam peccati originalis contraxisse, sed omnino ab omni labe illius fuisse immunem & liberam ex praeviente gratia Divina.

Dices: Haec doctrina videtur contra Apostolum Paulum; non ipse ait Roman. 3. n. 13. Omnes peccaverunt, & egent gloria Dei: & Roman. 5. n. 19. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors, ita & in omnes mors pervenit, in quo omnes peccaverunt: & 1. Corinth. 15. num. 22. & sicut in Adam omnes moriuntur; & ita in Christo omnes vivificabuntur. Ad Galatas 3. numero 12. Concluserunt omnia sub peccato. Ephesi. 2. num. 3. Eramus natura filii irae, sicut & ceteri: Haec sunt potissima adversariorum fundamenta.

Ad quod respondeo, quod Deus, ut supremus dispensator, ac legislator, bene potest dispensare in sua lege, quam doctrinam velati in subiecta materia de B. Virgine me docet Angelicus Doctor. 3. p. q. 17. art. 1. ad 2. Ubi tractans de sanctificatione Virginis in utero opponit D. Augustin. Epist. ad Dardan. dicentem, quod sanctificatio non est nisi venatorum, scilicet per Baptismum Responder S. Thom. Quod D. Augustinus loquitur secundum legem communem, secundum quam per Sacramenta non generantur aliqui, nisi prius nati, sed Deus huic legi Sacramentorum potentiam suam non ligavit, quin aliquibus ex privilegio gratiam suam conferre possit, antequam nascantur ex utero; Ergo inhærendo

doctrinae sancti Doctoris, similem solutionem damus, in causa non dissimili, praecipue cum ad hoc affirmandum habeamus efficax, ac validum fundamentum in Scriptura, Sanctis Patribus, ac Summorum Pontificum decretis.

In communibus, ac universalibus propositionibus Scripturae non includitur, ac clauditur sanctissima Virgo ob suam excellentissimam dignitatem maternitatis dei, & patet ex proxime dictis in hac quaestione, quod juxta satis communem sententiam vidit in hac vita essentiam divinam intellectualiter, ac proinde exceptuata est ab illa communi regula: Deum nemo vidit unquam: Secundum: D. Marcus 16. num. 9. ait: Quod Christus resurgens Apparuit primo Mariae Magdalena, de qua egerat septem demonia. Illud primum est signum universale, denotans quod nullus alius antecedit, & praecedat ut ex multis juris locis probat Cardinalis Tuschus tom. 6. conclusionem 660. Et tamen Christus resurgens primo, & ante Magdalenam, apparuit sanctissimae Deiparae, ut docent D. Ambrosius, D. Anselmus, D. Bonaventura, Rupertus, & revelatum fuit B. Brigittae, & ita hodie communiter docent omnes Doctores, & communis sensus fidelium; nam quando D. Marcus ait, quod Christus primo apparuit Magdalena, hoc est, inter alias feminas, & Discipulos; Virgo autem Maria est in alio sublimiori, ac excellentiori ordine, & non venit in communi numero cum aliis: de quo dixi supra 28. Matth. q. 1. n. 13.

Tertio Paulus 1. Corinth. 15. n. 51. ait, quod ad Canticum novissimae tubae: Ecce mysterium vobis dico, omnes resurgemus: à qua regula excipienda est Beatissima Virgo; nam ad vocem ultimae tubae non resurget; jam enim tertia die post ejus felicissimum transitum resurrexit, & corpore, & anima assumpta est in caelum; ubi in aeternum gloriose regnat cum filio suo Jesu. Quarto à communibus locutionibus Scripturae, ut Psalm. 21. n. 8. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, & noverunt caput: ut subsannantes, & deridentes, sicut & illae: Omnes amici mei dereliquerunt me, spreverunt me: à quibus omnibus juxta communem sensum sanctorum Patrum, ac Doctorum excipienda est sanctissima Virgo, quae multo dolore, ac intimo amore comitata est Christum in passione, ut revelatum fuit sanctae Brigittae, & docent omnes Patres: de quo latè dixi tom. 5. in Evangel. lib. 8. cap. 22. q. 1. 2. & 3.

Deinde ut communiter docent omnes Patres ac Doctores, quod propositiones universales, seu quae universalitatem dicunt, non universaliter sunt accipiendae, sed pro aliquibus. Paulus ad Philipp. 1. n. 21. ait: Omnes quaerunt, intelligunt quae sua sunt; non ea quae sunt Jesu Christi. Et ut ibi objicit D. Thomas lectione 4. Lucas, Timotheus, Epaphroditus, non quaerebant suam, sed quae Jesu Christi; Responder Angelicus Doctor? Consuetudo est, quod aliquando Scriptura loquitur de nonnullis, sicut de omnibus: Jerem. 6. num. 13. à minore, usque ad maiorem, omnes avaritia student. Ita Sanct. Doctor. Idem Doctor gentium, 2. ad Timoth. 4. n. 16. ait: Omnes me dereliquerunt: & tamen constat, quod tempore, quo Paulus haec scripsit cum eo erant Timotheus, & alii discipuli, ut ibi

ibi norant D. Chrysostom. Theophylact. & in cap. 19. Matthaei.

Idem docet D. Hieronymus in illud Isaya 13. n. 4. Vox multitudinis in montibus, &c. De dispersa omni terra: Vox erat Medorum, ac Persarum non ad devastandum universum orbem, sed terram Babylonis, ac Chaldaeorum: Idem habet D. Ambros. lib. de Vocat. Gent. & ait: Sermo Divinus hac utitur consuetudine, ut ea, quae de quadam parte dicuntur, ad omnes homines pertinere videntur, sic interdum pro parte terrae, sumitur tota terra, pro parte hominum, omnes homines intelliguntur; idque probatur ex his, quae dicta sunt ad Eliam 3. Reg. 18. n. 10. Vivit Deus tuus, quia non est gens aut regnum, quo non miseris Dominus meus te quaerens. Quod non intelligitur de omnibus gentibus, sed de vicinis.

Idem multis in locis docet D. August. lib. 2. de Mirabil. Sacrae Scripturae cap. 5. de Natura & Gratia contra Pelag. cap. 41 & lib. 2. de Nupt. & Concept. cap. 27. & lib. 6. contra Pelagium cap. 12. Origenes tract. 20. in Matth. Abulens. in cap. 2. Genes. q. 9. & in Josue c. 11. Euthym. in 10. cap. Joan. Quod probant ex multis locis Scripturae; ut ex illo 2. Reg. 15. num. 13. Totocorae universus Israel sequitur Absalon: Et tamen cum David erant Joab, Aibathar, & sexcenti viri ibidem n. 18. ac proinde Unversus Israël; hoc est ex majori parte; ex illo Psalm. 13. n. 3. Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt, non est qui faciat bonum, non est usque ad unum: Ubi ponuntur omnes pro majori parte.

Ex his ergo habemus, quod propositiones Universales Scripturae aliquando non ponantur pro omnibus strictè, sed pro aliquibus & quod ab his propositionibus generalibus privilegiata fit Deipara, quia ipsa ob maternitatem Dei. est in alio superiori, ac excellentiori ordine super omnes puras creaturas, cum habeat dignitatem ex suo genere infinitam, quae est superrema conunctio cum persona Divina. Ut jam dixi supra ex D. Thomas 3. p. q. 25. art. 6. ad 4. Ergo sanctissima Virgo non clauditur, ac continetur sub lege communi Omnes in Adam peccaverunt: sed à tali lege fuit liberata, & privilegiata; ut Asluerus dixit ad Esther. 15. n. 13. Non morieris, non enim pro te, sed pro omnibus lex haec constituta est: ut quod persona superexcellens dignitate, ac virtute non contineatur sub lege communi, sed ab illa sit privilegiata. Docet Philolophus Gentilis Aristoteles, 3. Politic. cap. 9. & ait; Fieret & illi injuria adeo superior secundum virtutem, & civilem potentiam. Putandum est enim talem virum tamquam Deum esse in hominibus. Ex quo manifestum est, positionem legum necessariam esse circa aequales genere, & potentia; sed in illos tales non est lex: ipsi enim lex sunt: Sicque cum lex esset promulgata à Saule, quod morte moriatur, qui gustaverit aliquid usque ad vesperam, & comprehensus Jonathas quod gustasset parum mellis, clamat populus pro Jonatha tamquam si non esset lege comprehensus ob suam singularem virtutem: Qui fecit salutem magnam in Israël.

Probatur haec veritas manifestis locis Scripturae juxta communem sensum sanctorum

Patrum. De ea dicitur Cantic. 4. n. 7. Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te: non dicitur solum pulchra, tota pulchra, quia secundum se totam, & secundum omnem sui statum ac considerationem, semper exiit pulchra, & amica Divini Sponsi, ac sine macula sapientia. n. 26. Speculum sine macula. Et praeter Patres Ecclesia hoc canit de B. Virgine, non dicitur solum speculum, sed sine macula, quia speculum si habet aliquam facturam, quamvis partes inter se componantur, semper tamen apparet signum, & macula; quae in hac sanctissima Virgine nulla est.

Ecclesiastic. 2. n. 9. dicitur: Ipse creavit eam in Spiritu sancto & vidit, & numeravit, & mensus est: Quem locum sanctus Bernard. Senens. tom. 2. serm. 51. art. 3. cap. 1. Cornel. & multi alii interpretantur de Beata Virgine; & maxime ponderandum: creavit illam in Spiritu sancto: non infectam Adami massa, sed Spiritus sancti gratia repletam; n. m. Spiritus sancti gratia & Adami macula maxime opponuntur & non simul compatiuntur: ergo si creavit in Spiritu sancti gratia, non in Adam defectu, & sic ait Petrus Damianus sermone de Annuntiat. sibi Deo electam, & perelectam totam rapuit ab Spiritu sanctus: ut decens erat ei, quae eligebatur in matrem Dei, & Sponsam Spiritus sancti: Et nota, quod subditur: & vidit, & numeravit, & mensus est: Vidit in illa tantam multitudinem gratiarum super omnes homines; & Angelos, quod ipse solus, & nullus alius numeravit, & mensus est, juxta illud Proverb. Ultim. Multa filia congregaverunt divitias, in supergressa es universas.

Ecclesiastic. 24. num. 5. dicitur: Ego ex ore altissimi: prodivi primogeni a ante omnem creaturam: Quae verba communiter intelliguntur à sanctis Patribus de generatione Divini Verbi ab Aeterno Patre. tamen Ecclesia sancta accommodat ea ad Deiparam; sed quaeso: in quoniam est ista accommodatio, & proportio? non in eo quod procedat ab aeterno, nec in quod sit in identitate ejusdem naturae, nec cum communicatione divinarum perfectionum, ut planum est, sed in eo stat accommodatio imitationis, quod sicut illa est purissima, & sanctissima, sic etiam haec pura, & sancta, & sine defectu originali; Alii generentur ex maternis visceribus peccatorum; ut filii Adae, ejus labe infecti; at sanctissima Virgo sic procedit pura, sancta, immaculata ex maternis visceribus, ac si procederet ex ore Altissimi Dei. Unde rectè ait D. Epiphanius Oration. in Assumpt. Mariae, de ejus conceptione loquens: Anna vero gravida effecta, caelum, & thronum Cherubicum peperit sanctam puellam Mariam: Dum Anna parit sanctam Mariam, parit caelum, thronum Cherubicum, qui omni puritate, sine ulla labe, ac macula fulget, ut ait D. Dionysius Dion. As.

Areopagita lib. de Coelesti Hierarchia capite 7. Puritate quoque singulari praedita, non quasi maculis impuris colluvionibusque liberata; sed ut omni summisione, atque admisione celsiores, sacraque omni re per supremam, atque inviolabilem puritatem, divinisque ipsis virtutibus omnibus eminentes. Tam excelsa est illa puritas Cherubica, quae non venit per aliquas heteras maculas, alias non esset tam decora, sed talis est, ut numquam agnoverit maculae admissionem,

Henric. uar. alas
49 D. August. Thom.
Suar. Vasq. Talis visio non est de genita Virgini.
50 Objectio. Joan. 1.
Exod. 33.
51. Virgo exempta ab omni peccato originali.
52. Reg. 3. Rom. 5.
1 Cor. 15.
Galat. 3. Ephes. 2.
53. Solutio ex D. Thomae.
D. August.

54. In propositionibus universalibus non includitur sanctissima Virgo.
Joan. 1. Marc. 16.
Tuschus.
D. Ambros. D. Anselm. D. Bonav. Rupert. 1. Cor. 15.
55. Confirmatus superior doctrina.
Psal. 21.
56. Propositiones universales Scripturae non universaliter sunt accipiendae, sed pro aliquibus.
Ad Philipp. 1. n. 21.
Ad Philipp. D. Thom. Jerem. 6. D. Chrysost. Theophyl.

Cantic. 4.
Sap. 7.
62. Eccles. 1. D. Bernard. Cornet. Maria Virgo creata est à Deo in Spiritu sancto.
Damian.
Solutio Deus agnoscit multitudinem gratiarum Mariae.
62. Eccl. 24.
D. Epiph.